

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

na posiedzeniu bez udziału stron

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 15 września 2020 r.

sprawy **J. K.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i in.

kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela
pośiłkowego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 18 października 2019 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 21 stycznia 2019 r., sygn. akt XII K (...),

p o s t a n o w i ł

1) pozostawić kasację bez rozpoznania;

**2) kosztami procesu za postępowanie kasacyjne obciążyć
oskarżyciela pośiłkowego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...), wyrokiem z 18 października 2019r., utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W. z 21 stycznia 2019r., mocą którego J. K. został uznany za winnego popełnienia dwóch przestępstw: z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 301 § 2 k.k. w zw. z art. 308 k.k. w zw. z art. 12 k.k., za co wymierzono mu karę łączną roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności, której

wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat; za każdy z czynów została wymierzona grzywna.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego złożył pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, podnosząc zarzuty rażącego naruszenia prawa materialnego i procesowego.

W odpowiedziach na kasację prokurator Prokuratury Regionalnej w [...], oraz obrońca skazanego zażądali pozostawienia jej bez rozpoznania jako niedopuszczalnej z mocy ustawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się niedopuszczalna.

Zgodnie z art. 523 § 3 k.p.k. kasację na niekorzyść można wnieść jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania. Ograniczenie to nie obejmuje tylko kasacji wywiedzionej przez podmiot szczególny lub z powodu bezwzględnych przyczyn odwoławczych (art. 523 § 4 pkt 1 i 2 k.p.k.). W niniejszej sprawie żadna z tych przesłanek nie miała miejsca. Doszło więc do sytuacji, w której, wbrew treści art. 523 § 3 k.p.k., pełnomocnik pokrzywdzonego wniósł kasację na niekorzyść skazanego od prawomocnego wyroku skazującego, nie wskazując w niej żadnej z przyczyn, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k. Oznaczało to, że wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia był niedopuszczalny, a zatem zachodziła okoliczność, o której mowa w art. 429 § 1 k.p.k., co implikowało pozostawienie go bez rozpoznania na podstawie art. 531 § 1 k.p.k.

O kosztach za postępowanie kasacyjne zadecydowała treść przepisu art. 636 § 1 k.p.k., art. 637 k.p.k. i art. 637a k.p.k.